

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovovej v právnej veci žalobcu: **B.N., S., P.**, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. I.M. & Mgr. M.D., s.r.o., so sídlom T., Ž. proti žalovaným: **1/ A.J.**, bytom P., B., **2/ A., spol. s r.o.**, so sídlom S., B., obaja zast. JUDr. M.B., advokátom, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA D. & B., s.r.o., so sídlom L., B., **o vydanie bezdôvodného obohatenia**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.04.2010, č. k. 9 Cbs 130/2004-287, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.04.2010, č. k. 9 Cbs 130/2004-287 v časti vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 425 000 Sk /14 107,42 Eur/ **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému v 1/ rade a v 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Súd prvého stupňa po spojení vecí, sp. zn. 9 Cbs 130/04, 9 Cbs 128/04, 7 Cbs 38/05, 7Cbs 36/05 a 9 Cbs 129/04 na spoločné konanie, rozsudkom zo dňa 7. decembra 2006, č. k. 9 Cbs 130/2004-210 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 425 000 Sk titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého poskytnutím sumy 475 000 Sk odporcovi v 1/ rade na zaplatenie leasingových splátok, ktoré odporcom v 1/ rade neboli použité na uvedený účel. Odporca v 2/ rade uzavrel so spoločnosťou C. leasingovú zmluvu, ktorej predmetom bol prenájom automobilu Mercedes E 280, ŠPZ BA 079 EL. Navrhovateľ poskytol sumu 475 000 Sk na splácanie splátok na základe čestného prehlásenia zo dňa 01.01.2001 s tým, že navrhovateľ užíval motorové vozidlo a po zaplatení spornej sumy malo byť vozidlo bezodplatne prevedené odporcom v 2/ rade na navrhovateľa. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 31.07.2000 podpísala pani A.J. ako konateľka spoločnosti A., spol. s r. o. Zmluvu o prevode práv a povinností z leasingovej zmluvy č. 50901912, ktorou na spoločnosť odporcu v 2/ rade, t. j. spoločnosť A., spol. s r. o. prešli práva a povinnosti k osobnému automobilu Mercedes Benz, číslo motora 11292130244074, Ing. Š.C., so sídlom K., N., IČO: X. Za odstúpenie leasingovej zmluvy spoločnosť A., spol. s r. o. v súlade s článkom 111. zmluvy zaplatila na účet spoločnosti C., a.s. sumu 5 000 Sk bez DPH, ako poplatok za spracovanie zmluvy. Zároveň v ten istý deň podpísala pani J. ako konateľka spoločnosti A., spol. s r. o. preberací protokol k predmetnému osobnému automobilu. Dňa 17.08.2000 vystavila pani J. ako konateľka spoločnosti A., s.r.o. na navrhovateľa pána B.N., r. č. X., splnomocnenie, ktoré ho splnomocňovalo k užívaniu osobného motorového vozidla Mercedes Benz E 280, ŠPZ BA 079 EL, číslo motora 11292130244074/1998, číslo karosérie WDB 2100631A715441/1998 na území SR a Európy neohraničene. Odporca v 1/ rade ani odporca v 2/ rade nemal záujem užívať vozidlo, ani nikdy predmetný automobil neužíval. Predmetný automobil bol počas celej doby trvania leasingu vo výlučnej držbe navrhovateľa, ktorý ho aj užíval. Odporca v 2/ rade, ako jednoznačne vyplýva z jeho účtovnej evidencie, platil mesačné splátky za predmet leasingu, t. j. predmetný automobil, vo výške 62 491 Sk na účet spoločnosti C., a.s. bankovým prevodom, a to nasledovne: dňa 07.09.2000 uhradil splátku vo výške 62 491 Sk, dňa 02.10.2000 uhradil splátku vo výške 62 491 Sk, dňa 31.10.2000 uhradil splátku vo výške 62 491 Sk, k dňa 30.11.2000 uhradil splátku vo výške 62 491 Sk, dňa 29.12.2000 uhradil splátku vo výške 62 491 Sk a dňa 29.01.2001 uhradil splátku vo výške

62 491 Sk. Uhradené splátky leasingu v období od septembra 2000 do januára 2001 predstavujú sumu v celkovej výške 374 946 Sk. Odporca v 2/ rade bol nájomcom predmetného automobilu v období od augusta 2000 do marca 2001. Náklady, ktoré mal odporca v 2/ rade s predmetným automobilom, predstavovali okrem leasingových splátok aj náklady na opravy a úpravy predmetného automobilu v celkovej výške 174 551,90 Sk, ako aj náklady na prepis vozidla a cestnú daň vo výške 13 717 Sk. Ďalej si v danom období, t. j. od augusta 2000 do februára 2001 uplatnil navrhovateľ voči odporcovi v 2/ rade PHM vo výške 33 580,90 Sk, ktoré mu aj odporca v 2/ rade uhradil. Ako vyplýva z účtovníctva spoločnosti, bolo navrhovateľovi z prostriedkov spoločnosti vyplatené dňa 03.08.2000 plnenie vo výške 100 000 Sk, dňa 16.09.2000 plnenie vo výške 100 000 Sk, dňa 04.10.2000 plnenie vo výške 110 000 Sk, dňa 17.10.2000 plnenie vo výške 50 000 Sk a dňa 25.01.2001 plnenie vo výške 10 000 Sk, čo spolu predstavuje sumu 370 000 Sk. Z tejto sumy mal navrhovateľ nárok len na sumu vo výške 100 000 Sk, ktorou mu bola vrátená pôžička vo výške 100 000 Sk. Bezdôvodné obohatenie navrhovateľa predstavuje sumu 270 000 Sk. Ako vyplýva z účtovníctva spoločnosti odporcu v 2/ rade, táto neeviduje záväzok voči osobe navrhovateľa, ale pohľadávku vo výške 883 919,70 Sk, a to z dôvodu, že navrhovateľ nebol nikdy konateľom odporcu v 2/ rade a na základe spoločenskej zmluvy mu ani nevyplývalo právo na akékoľvek hmotné výhody, t. j. na skutočnosť, že by za jeho osobu odporca platil leasingové splátky a iné náklady a poplatky za osobný automobil, ktorý užíval výlučne navrhovateľ na svoj účel. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ uhradil na účet odporcu v 2/ rade sumu 306 000 Sk za účelom platenia leasingových splátok za osobný automobil Mercedes Benz E 280, ŠPZ BA 079 EL a náklady odporcu v 2/ rade, súvisiace s predmetným leasingom automobilu, predstavujú 374 946 Sk (obdobie august 2000 - február 2001). Navrhovateľ nepreukázal súdu, že odporca v 1/ rade ako konateľ odporcu v 2/ rade prijal za účelom hradenia leasingových splátok od navrhovateľa 475 000 Sk a túto sumu na tento účel nepoužil, nevzniklo na strane odporcov v 1/ a v 2/ rade bezdôvodné obohatenie, ktoré by boli povinní vydať tomu, na úkor koho sa bezdôvodne obohatili.

Súd prvého stupňa v konaní úspešnému odporcovi v 1/ a 2/ rade priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 135 099 Sk.

Na základe žalobcom podaného odvolania Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 18.03.2009, sp. zn. 2 Obo 72/2008 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.12.2006, č. k. 9 Cbs 130/2004-210 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ uplatnil návrhom na začatie konania vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 425 000 Sk /zostávajúcu

sumu 50 000 Sk si uplatnil v inom konaní/, vzniknutého poskytnutím finančných prostriedkov navrhovateľom vo výške 475 000 Sk odporkyňi v 1/ rade na základe čestného prehlásenia zo dňa 01.01.2001 za účelom splácania leasingových splátok za odporcu v 2/ rade z dôvodu následného bezodplatného prevodu predmetného vozidla na navrhovateľa po skončení leasingu vozidla. Na preukázanie pravdivosti tohto tvrdenia navrhovateľ predložil súdu prvého stupňa písomné čestné prehlásenie odporkyne v 1/ rade zo dňa 01.01.2001, v ktorom čestne prehlásila, že navrhovateľ vložil 01.01.2001 do spoločnosti A., s.r.o. sumu 475 000 Sk za účelom splátok na leasing vozidla Mercedes E 280, ŠPZ BA 079 EL s tým, že vozidlo po splatení tejto sumy bude bezodplatne prevedené na navrhovateľa, najneskôr do 6. mesiaca roku 2001. Odporkyňa v 1/ rade sa bránila tým, že v skutočnosti peniaze podľa čestného prehlásenia nikdy neprevzala a išlo len o fiktívne prevzatie finančných prostriedkov. Za účelom zistenia skutkového stavu bol súdom prvého stupňa na pojednávaní konanom dňa 19.10.2006 (č. l. 172) vypočutý svedok M.M., ktorý uviedol, že suma 475 000 Sk mala slúžiť ako zábezpeka, aby po ukončení leasingu bolo vozidlo prevedené na navrhovateľa, z čoho vyplýva, že navrhovateľ peniaze do spoločnosti nikdy nedal. Svedok vo svojej výpovedi neuviedol, či bol prítomný pri podpisovaní čestného prehlásenia odporkyňou v 1/ rade a pri odovzdávaní peňazí, pričom táto skutočnosť ani nevyplýva z výpovedí účastníkov a písomných vyjadrení k veci samej. Pokiaľ poznatok o tvrdení uvedenom v svedeckej výpovedi svedok získal od odporkyne v 1/ rade alebo len svojou úvahou, nešlo o svedeckú výpoveď v zmysle ust. § 126 O.s.p. Zároveň odvolací súd poukázal na potrebu zváženia prípadnej zaujatosti svedka vzhľadom na vzájomné prepojenie účastníkov konania so svedkom a jeho vzťah k navrhovateľovi, s ktorým mal „nedorozumenia“. V konaní odporcovia nepreukázali iným spôsobom, že čestné prehlásenie zo dňa 01.01.2001 bolo spísané bez vážneho úmyslu alebo neslobodne a nepreukázali, že obsah čestného prehlásenia nie je pravdivý.

V konaní nebol medzi účastníkmi rozpor ohľadne postúpenia práv a povinností z leasingovej zmluvy z odporcu v 2/ rade na inú spoločnosť a z toho dôvodu nedošlo k bezodplatnému prevodu predmetného vozidla z odporcu v 2/ rade na navrhovateľa.

Z predložených fotokópií bankového výpisu odporcu v 2/ rade mal odvolací súd za to, že odporca v 2/ rade zaplatil za leasing vozidla šesť splátok po 62 491 Sk od septembra 2000 do januára 2001 (č. l. 95 - 100 spisu) priamo bankovým prevodom leasingovej spoločnosti C., spolu 374 946 Sk. Ďalej navrhovateľ zaplatil odporcovi v 2/ rade do pokladne alebo prevodom na účet odporcu v 2/ rade sumu 410 375 Sk s udaným účelom platby „leasing BA 079 EL“. Odporca v 2/ rade vyplatil navrhovateľovi podľa výdavkových

pokladničných dokladov (č. l. 78-82 spisu) spolu 370 000 Sk, z toho bez uvedenia účelu platby 210 000 Sk (ostatné platby s uvedeným účelom: 10 000 Sk vyplatenie zálohy spoloč., 100 000 Sk vrátenie pôžičky, 50 000 Sk podiel zo zisku). Navrhovateľ ďalej zaplatil sumu 104 375 Sk leasingovej spoločnosti C., a.s. dňa 28.03.2001, ktorou platbou sa súd prvého stupňa nezaoberal a pokiaľ súvisí s postúpením práv a povinností z leasingovej zmluvy odporcu v 2/ rade na iný právny subjekt, mal toto zistenie súd prvého stupňa vykonať na zistenie všetkých súvisiacich platieb účastníkov a ich účel, ako aj na aký subjekt boli práva a povinnosti z leasingovej zmluvy postúpené z odporcu v 2/ rade a k akému dátumu (v odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že odporca v 2/ rade bol nájomcom vozidla do marca 2001). Výdavky odporcu v 2/ rade na opravy a údržbu vozidla, náhradu pohonných hmôt a poplatky neboli v odvolaní navrhovateľom spochybnené. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa nemal riadne zistené, v akom rozsahu odporcovia použili účinnú obranu a v akom rozsahu je nárok navrhovateľa s prihliadnutím na všetky okolnosti dôvodný.

Súd prvého stupňa opätovne vec prejednal v zmysle uznesenia odvolacieho súdu a žalobu zamietol. Súčasne zaviazal žalobcu na úhradu trov konania žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade, k rukám ich právneho zástupcu, vo výške 6 257,99 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd v odôvodnení uviedol, že uznesením zo dňa 29.05.2009 spojil na spoločné konanie k veci, č. k. 9 Cbs 130/2004 aj vec vedenú na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 24 Cb 6/2008.

Súd po uskutočnení ďalších pojednávaní mal za preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému v 2/ rade sumu 306 000 Sk, žalovanému v 1/ rade sumu 475 000 Sk a doplatok z leasingovej zmluvy vo výške 104 375 Sk, teda spolu 891 375 Sk. Ďalej žalovaný v 2/ rade uhradil leasingovej spoločnosti sumu 374 946 Sk, za opravy a údržby motorového vozidla zaplatil sumu 174 551,90 Sk, za prepis motorového vozidla a cestnú daň sumu 13 717 Sk, za pohonné hmoty 33 580,90 Sk a žalobcovi vyplatil sumu 370 000 Sk, teda spolu 966 795,80 Sk.

Nakoľko žalobca nepreukázal využívanie predmetného motorového vozidla na podnikateľské aktivity žalovaného v 2/ rade, nevznikol mu nárok na náhradu nákladov spojených s úhradou leasingových splátok, úhrad na opravy a údržbu, platenie poplatkov a pohonných hmôt.

Žalovaný v 1/ rade nepoprel podpísanie čestného prehlásenia zo dňa 01.01.2001, avšak skutočné odovzdanie sumy 475 000 Sk preukázané nebolo a ani nie je možné jednoznačne zistiť, či sumu 475 000 Sk žalobca žalovanej v 1/ rade odovzdal. Ak by súd odovzdanie

peňazi akceptoval, v danom konaní by išlo o sumu 425 000 Sk, ktorá bola s využitím dispozičnej zásady žalobcu obsiahnutá v rozpise.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný, keďže žalovaný v 2/ rade uhradil za prevádzku motorového vozidla sumu 966 795,80 Sk, pričom vozidlo využíval iba žalobca pre svoju osobnú potrebu a teda žalobcov nárok bol kompenzovaný uvedenou sumou. Súčasne súd zamietol i nárok žalobcu v časti doplatku vyplývajúceho z leasingovej zmluvy vo výške 104 375 Sk, pretože žalobca túto úhradu uskutočnil v prospech spoločnosti S., s.r.o., na ktorú dňa 15.03.2001 prešli práva z predmetnej leasingovej zmluvy.

Žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade ako úspešným účastníkom konania priznal náhradu trov konania za 14 úkonov právnej pomoci à 9 150 Sk spolu s režijnými paušálmi 5 x à 150 Sk, 8 x à 164 Sk a 178 Sk, za 3 úkony právnej pomoci à 303,74 Eur a režijné paušály 2 x à 6,95 Eur a 7,21 Eur + 19% DPH.

Proti rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a f/ O.s.p. včas odvolanie, nakoľko napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné a nezrozumiteľné a zároveň odvolaciemu súdu navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolateľ vidí vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej v tom, že napriek spojeniu vecí na spoločné konanie o zaplatenie 475 000 Sk súd prvého stupňa rozhodol iba o časti sporu vo výške 425 000 Sk, pričom žalobca nechal návrh sčasti späť a súdom uvedené podanie zo dňa 29.01.2007 bolo odvolaním proti rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 07.12.2006, sp. zn. 9 Cbs 130/2004 vo veci o zaplatenie 425 000 Sk.

Ďalej poukázal na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 18.03.2010 navrhol vypočítať zamestnancov servisu Mercedes v Trenčíne a osobu zodpovednú za účtovníctvo žalovaného v 2/ rade, ktorí mali preukázať, kto platil za opravy a úpravy motorového vozidla, avšak súd prvého stupňa navrhnutý dôkaz nevykonal a jeho nevykonanie neodôvodnil.

Súčasne odvolateľ napadnutému rozsudku vyčítal, že postupoval v rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, vysloveným v uznesení zo dňa 18.03.2009, sp. zn. 2 Obo 72/2008, podľa ktorého žalovaný v 1/ rade a v 2/ rade nepreukázali, že čestné prehlásenie zo dňa 01.01.2001 bolo napísané bez vážneho úmyslu a jeho obsah nie je pravdivý, pričom súd prvého stupňa tiež nemal riadne zistený rozsah účinnej obrany žalovaných a rozsah

dôvodnosti žalobcovho nároku. Podľa odvolateľa súd nevykonal dôkazy ohľadne výšky, druhu nákladov na prevádzku motorového vozidla a osoby, ktorá ich vynaložila.

Súd taktiež nesprávne považoval za účinnú obranu žalovaných, ich konštatovanie vynaloženia finančných prostriedkov na prevádzku predmetného vozidla, pričom do prevádzkových nákladov zahrnul i sumu 370 000 Sk, ktorá nie je prevádzkovým nákladom.

K odvolaniu sa vyjadril aj právny zástupca žalovaného v 1/ rade a v 2/ rade, ktorý odvolaciemu súdu navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Právny zástupca považuje vypočutie zamestnancov servisu Mercedes v Trenčíne za neúčelné, pretože ich výpoveď by nemala vplyv na výsledok konania a súčasne poukázal na skutočnosť, že žalobca na dopyt súdu, vyslovenom na pojednávaní konanom dňa 18.03.2010 nechcel, aby súd oboznámil obsah spisu. Žalobca sa v súčasnosti domáha opätovného vykonania dôkazov, ktoré sú založené v spise a boli predmetom viacerých pojednávaní.

Právny zástupca žalovaného v 1/ rade a v 2/ rade taktiež uviedol, že kompenzačná námietka ako účelne vynaložená právna obrana bola zo strany žalovaného v 1/ rade a v 2/ rade vznesená niekoľkokrát a všetky sumy uvedené žalovaným v 1/ rade a v 2/ rade sú riadne zaučtované v účtovníctve žalovaného v 2/ rade a ich existencia nebola žalobcom spochybnená.

Súčasne opätovne namietol pasívnu legitimáciu žalovaného v 1/ rade, nakoľko tento nebol so žalobcom v žiadnom vzťahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal napadnutý rozsudok podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., preskúmal podľa ust. § 214 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 98 O.s.p., vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Odvolací súd v rámci odvolacieho konania rozhodoval len o pohľadávke vo výške 425 000 Sk uplatnenej z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 01.04.2010, sp. zn. 9 Cbs 130/2004 nerozhodol o celej pohľadávke

vo výške 475 000 Sk napriek tomu, že uznesením zo dňa 29.05.2009 spojil na spoločné konanie konania vedené pod sp. zn. 9 Cbs 130/2004 a 24 Cb 6/2008 /o zaplataenie 50 000 Sk/.

Z predloženého súdneho spisu odvolací súd má za preukázané, že žalobca bankovým prevodom, vkladom na bežný účet žalovaného v 2/ rade, resp. v hotovosti uhradil v prospech žalovaného v 2/ rade spolu 306 000 Sk za účelom zaplataenia leasingových splátok za automobil Mercedes E 280, ŠPZ: BA 079 EL /č. 1. 46-49/, ktorý v rozhodnom období užíval výlučne žalobca. Na základe čestného prehlásenia zo dňa 01.01.2001 /č. 1. 4/, u ktorého nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že ho žalobca so žalovanou v 1/ rade spísal bez vážneho úmyslu, neslobodne a obsah čestného prehlásenia nie je pravdivý, a ktorý preto odvolací súd považuje za pravdivý a úkon vyplývajúci z danej listiny za uskutočnený, prevzala žalovaná v 1/ rade od žalobcu sumu 475 000, Sk, určenú na úhradu leasingových splátok za predmetný automobil. Dňa 28.03.2001 žalobca vyrovnal nedoplatok z leasingových splátok vo výške 104 375 Sk priamo leasingovej spoločnosti C., a.s. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 4 uvedenú sumu 104 375 Sk započítal do finančných prostriedkov uhradených žalobcom, s čím odvolací súd súhlasí.

Žalobca žalovaným v 1/ a 2/ rade spolu poskytol na zaplataenie leasingu, resp. za žalovaného v 2/ rade finančné prostriedky vo výške 885 375 Sk /splátky vo výške 306 000 Sk na úhradu leasingu na základe čestného prehlásenia vo výške 475 000 Sk a doplatok leasingu vo výške 104 375 Sk/.

Žalovaný v 2/ rade poukázal v rozhodnom období v prospech leasingovej spoločnosti C., a.s. sumu 374 946 Sk za leasingové splátky. Zároveň znášal prevádzkové náklady za predmetný automobil, napriek tomu, že žalovaní v 1/ a 2/ rade automobil nepoužívali. Na opravu, úpravu automobilu, pohonné hmoty, poplatok za prepis vozidla a cestnú daň žalovaný v 2/ rade vynaložil spolu 221 849,80 Sk /opravy a úpravy vo výške 174 551,90 Sk, prepis vozidla a cestná daň vo výške 13 717 Sk, pohonné hmoty vo výške 33 580,90 Sk/. Žalovaný v 2/ rade žalobcovi taktiež vyplatil v hotovosti sumu 270 000 Sk /podiel na zisku vo výške 50 000 Sk, bezúčelové vyplataenie sumy 100 000 Sk a 110 000 Sk, záloha vo výške 10 000 Sk/, ktorá nepredstavuje prevádzkové náklady, ale žalobcovi poskytnutá bola, a to i bez určenia konkrétneho účelu, preto ju odvolací súd zahrnul do finančných prostriedkov, ktoré žalobca získal od žalovaného v 2/ rade. Odvolací súd do vyplatenej čiastky nezapočítal vrátenie pôžičky vo výške 100 000 Sk zo dňa 03.08.2000, na ktorej vrátenie mal žalobca právny nárok.

Žalovaný v 2/ rade uhradil v prospech žalobcu, resp. za žalobcu finančné prostriedky vo výške 866 795,80 Sk.

Odvolateľ vo svojom podaní namietol nevykonanie výsluchu zamestnancov servisnej služby Mercedes v Trenčíne. Súd v zmysle ust. § 132 O.s.p. hodnotí dôkazy podľa svojho uváženia, pričom vždy zváži potrebu vykonať konkrétny dôkaz. Bolo len na zvážení súdu prvého stupňa, či je pre rozhodnutie vo veci samej potrebné vykonať výsluch uvedených zamestnancov. Zároveň z pojednávania konaného dňa 18.03.2010 vyplýva, že právny zástupca žalobcu netrval na ďalšom dokazovaní a nepožadoval oboznámenie sa s konkrétnym obsahom spisu.

Žalobca tiež poukázal na postup súdu prvého stupňa v rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu, vyjadreného v uznesení zo dňa 18.03.2009, sp. zn. 2 Obo 72/2008, pretože súd prvého stupňa na pojednávaniach nevykonával dôkazy ohľadne preukázania žalovaným v 2/ rade vynaložených prostriedkov a považoval odovzdanie sumy 475 000 Sk za nepreukázané, napriek existencii čestného prehlásenia.

Ako odvolací súd uviedol vyššie, hodnotenie dôkazov spadá do plnej dispozície konajúceho súdu, ktorý posúdil vynaloženie sumy 966 795,80 Sk zo strany žalovaného v 2/ rade na základe účtovníctva žalovaného v 2/ rade, resp. v súdnom spise zažurnalizovaných faktúr, príjmových a výdavkových dokladov, ako vyplýva i z odôvodnenia napadnutého rozsudku na strane 3, resp. z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 07.12.2006, sp. zn. 9 Cbs 130/2004, na str. 4.

Nakoľko v konaní nebolo vierohodným spôsobom preukázané neodovzdanie sumy 475 000 Sk žalovanej v 1/ rade na základe čestného prehlásenia, odvolací súd považuje čestné prehlásenie za pravdivé a úkon z neho plynúci za uskutočnený.

Najvyšší súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 18.03.2009 vyčítal prvostupňovému súdu, že nemal riadne zistený rozsah účinnej obrany a dôvodnosti nároku žalobcu. Na uvedené skutočnosti poukázal aj žalobca v odvolaní, ktoré je predmetom odvolacieho konania.

Odvolací súd po preštudovaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že prvostupňový súd sa v novom rozhodnutí zaoberal predmetnými skutočnosťami. Súd prvého stupňa na str. 5 napadnutého rozhodnutia uviedol, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný, keďže žalovaný v 2/ rade zaplatil v prospech žalobcu alebo za žalobcu sumu 966 795,80 Sk, čím sa kompenzoval nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Krajský súd nerozhodol o účinnej obrane proti žalobcovmu nároku svojvoľne, ako sa nesprávne domnieva žalobca, nakoľko právny zástupca žalovaných v 1/ a 2/ rade už vo vyjadrení k žalobe, doručenej súdu dňa 15.03.2004, poukázal na skutočnosť, že žalovaný v 2/ rade neeviduje voči žalobcovi záväzok, ale pohľadávku vo výške 625 705,90 Sk, keďže žalobca nikdy nebol konateľom žalovaného v 2/ rade a ani zo spoločenskej zmluvy

žalobcovi nevyplývalo právo na hmotné výhody, ktoré mu boli poskytnuté. Obdobne sa právny zástupca žalovaných v 1/ a 2/ rade vyjadril aj v podaniach zo dňa 17.06.2005, 06.04.2006, 18.10.2006, 14.05.2007 a na pojednávaní konanom dňa 05.11.2009. Právny zástupca žalovaných v 1/ a 2/ rade od začiatku konania uplatňoval obranu proti žalobcovmu návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Po preštudovaní súdneho spisu dospel odvolací súd k záveru, že žalovaní v 1/ a 2/ rade použili proti žalobe účinnú obranu, pričom finančné prostriedky vzájomne vynaložené účastníkmi konania boli obdobné, preto odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave v časti vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 425 000 Sk, o ktorom rozhodol súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalovaným v 1/ a 2/ rade ako úspešným v odvolacom konaní odvolací súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im vznikol nárok na náhradu právneho zastúpenia za podané vyjadrenie k odvolaniu, pričom právny zástupca žalovaných v 1/ a 2/ rade si náhradu právneho zastúpenia neuplatnil.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 6. augusta 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová